

Motion

1978/79:858

av Elvy Nilsson
om ändring i lagen om gravrätt m. m.

Lagen om gravrätt tillförsäkrar den som så önskar ett visst område på allmän begravningsplats att upplåtas för jordande av avlidens stoft eller förvaring av avlidens aska och kan ske för minst 15 och högst 50 år. Därefter äger gravrättsinnehavaren, om gravplatsen är väl vårdad, erhålla förnyad upplåtelse.

När gravrättsinnehavaren avlider övergår rätten, om ej annat förordnats vid upplåtelsen, till den avlidnes efterlevande make och arvingar eller den av dem som dessa anmäler som gravrättsinnehavare. Något krav på obligatorisk anmälan om vem som är gravrättsinnehavare föreligger dock inte, vilket kan medföra svårigheter för kyrkogårdsmyndigheterna.

Framför allt då en gravplats inte hålles i föreskrivet välordnat skick och gravrättsinnehavaren behöver kunna nås för ett föreläggande är det en brist att det inte obligatoriskt finns en namngiven gravrättsinnehavare för varje gravplats. En lång och tidsödande annonsering måste då företas, och först ett år därefter kan ett eventuellt återtagande av gravrätten ske. Problemet kunde lämpligen lösas om det i samband med bouppteckning också funnes en föreskrift om att bouppteckningsmannen förtecknar en av arvingarna som gravrättsinnehavare.

Med hänvisning till ovanstående hemställas

att riksdagen beslutar att till 8 § lagen om gravrätt m. m. taga en bestämmelse som ålägger bouppteckningsförrättaren att i samband med bouppteckning som upptager gravrätt anmäla en av arvingarna i boet såsom gravrättsinnehavare.

Stockholm den 23 januari 1979

ELVY NILSSON (s)

